
PODEJŹRZLIWY (2) ai

o oraz e jasne.

sg m N podejrzliwy (1). ◇ pl N m pers podejrzliwi (1).

Sł stp brak, Cn: podejrzliwy, Linde XVII – XVIII w.: podej(ź)rzliwy.

1. Skłonny do podejrzeń; *suspiciosus* Mącz, Cn; *suspicax* Cn (1) : Omnes quibus res sunt minus secundae magis sunt nescio quomodo suspiciosi, ad contumeliam omnia accipiunt magis, Wziści ci którym nędza yaka doklepuye niewiem przecz łą podeyżrzliwi [...] / to yeft mniemáyąc áby o nich mówiono álbo lie z nich łmiano. Mącz 406d; [Volck Rrr3].

2. *Podjrzany, wzbudzający podejrzenia* (1) : *Suspiciosus*, *Podeyżrzliwy* / *Niewierny* / *Niepewny*. Mącz 406d.

Cf **PODEJRZANY**, [**PODEJŹRZAŁY**]

KW